

Arrest

nr. 78 305 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Joegoslavische nationaliteit te zijn, op 12 januari 2012 heeft ingediend ter omzetting van het op 31 maart 2005 ingediende verzoek tot herziening in een beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 2005 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 maart 2005 en tot nietigverklaring van de "instructiebrief" van de Dienst Vreemdelingenzaken, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 december 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 januari 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Joegoslavische (Servië-Montenegro) nationaliteit te zijn, komt op 30 augustus 1999 België binnen en dient een asielaanvraag in.

Op 25 oktober 1999 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 16 mei 2000 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf maanden wegens heling.

Op 25 september 2000 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens diefstal op heterdaad, met geweld of bedreiging.

Op 2 april 2001 wordt verzoeker vanuit Nederland overgedragen aan België.

Op 8 november 2001 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

Op 8 april 2002 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar wegens mensensmokkel.

Op 7 mei 2004 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 4 juni 2004 wordt verzoeker gerepatrieerd.

Op 20 augustus 2004 wordt een ministerieel besluit tot terugwijzing van verzoeker uitgevaardigd, waarbij hij gelast wordt het grondgebied van het Rijk te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren.

Op 17 september 2004 treedt verzoeker in Pristina in het huwelijk met I.J., van Belgische nationaliteit.

Op 5 november 2004 dient verzoeker een aanvraag in voor een visum gezinshereniging bij de Belgische ambassade te Sofia, Bulgarije.

Op 31 januari 2005 wordt dit visum toegestaan aan verzoeker.

Verzoeker komt België binnen en dient op 22 februari 2005 een aanvraag in tot vestiging.

Op 23 maart 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de eerste bestreden beslissing:

"(...)

In toepassing van artikel 45 § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging aangevraagd op 22 februari 2005 door O.N., geboren te B. op (...), alias O.F., geboren te P. in (...) geweigerd.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene maakt voorwerp uit van een Ministerieel besluit tot terugwijzing dd. 20 augustus 2004 wegens inbreuk op de openbare orde.

(...)."

Op 23 maart 2005 wordt aan verzoeker kennis gegeven van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 20 augustus 2004.

Op 31 maart 2005 dient verzoeker een verzoek tot herziening in van de beslissing tot weigering van vestiging.

Op 1 april 2005 dient verzoeker een aanvullend verzoek tot herziening in van de beslissing tot weigering van vestiging en van het ministerieel besluit tot terugwijzing.

Op 7 juni 2006 geeft de Commissie van advies voor vreemdelingen het advies om de terugwijzingsmaatregel op te schorten voor een duur van vijf jaar, waarna hij zou worden opgeheven.

Op 21 november 2006 neemt de minister van Binnenlandse Zaken het besluit waarbij de uitvoering van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 20 augustus 2004 wordt opgeschort met een proeftijd van vijf jaar tijdens dewelke verzoeker van onberispelijk gedrag dient te zijn. Na verloop van de toegestane

proeftijd zal het ministerieel besluit tot terugwijzing als opgeheven worden beschouwd. Op 30 november 2006 wordt dit besluit aan verzoeker ter kennis gebracht.

Als gevolg van dit besluit wordt verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 20 mei 2009 overlijdt verzoekers echtgenote.

Op 26 april 2010 vraagt verzoeker om in het bezit gesteld te worden van een verblijfsrecht voor onbepaalde duur. Op 8 juni 2010 vraagt verzoeker om minstens in het bezit te worden gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument waarmee hij België tijdelijk zou mogen verlaten.

Op 20 mei 2011 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van verzoekers verblijfplaats mee dat verzoeker geen gezinshereniging kan verkrijgen in functie van zijn reeds overleden echtgenote. Op 22 juni 2011 wordt dit meegedeeld aan een vertrouwenspersoon van verzoeker.

Op 29 juni 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 2 december 2011 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken vast dat de proeftermijn van vijf jaar zoals opgelegd door het ministerieel besluit van 21 november 2006, ten einde is gekomen op 30 november 2011, dat er geen nieuwe feiten werden gepleegd die er op duiden dat verzoeker nog steeds een actueel en ernstig gevaar voor de openbare orde vertegenwoordigt en dat de terugwijzingsmaatregel van verzoeker dan ook automatisch is opgeheven.

Op 6 december 2011 geeft de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van verzoekers verblijfplaats instructies om verzoeker in het bezit te stellen van een A-kaart (tijdelijk verblijf voor één jaar). Op 8 december 2011 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester mee dat deze instructies worden ingetrokken.

Op 13 december 2011 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een brief aan verzoeker met de mededeling dat zijn verzoek tot herziening ingediend op 31 maart 2005 tegen de weigering van vestiging nog steeds hangende is en dat hij dit verzoek tot herziening kan omzetten in een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Indien hij dit niet doet, wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp. Dit is de tweede bestreden beslissing.

Op 12 januari 2012 dient verzoeker huidig beroep in, dat een omzetting vormt van het vroeger ingediende verzoek tot herziening.

2. Over de rechtspleging

2.1. Ter zitting legt verzoeker een pleitnota neer. De verwerende partij verzet zich tegen de neerlegging hiervan.

De Raad werpt op dat enkel rekening wordt gehouden met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken. Noch de vreemdelingenwet, noch het Procedurereglement voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien in de mogelijkheid tot het indienen van een pleitnota. Derhalve wordt de door verzoeker ingediende pleitnota om die reden uit de debatten geweerd.

2.2.1. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de mening is toegedaan dat de procedure inzake de aanvraag tot vestiging afgesloten was en dat het verzoek tot herziening beëindigd was. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een bepaald ogenblik ook deze mening was toegedaan.

Daarom wordt eerst onderzocht of de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 december 2011 op correcte wijze heeft geoordeeld dat deze procedure nog niet was afgehandeld en dat aan verzoeker gevraagd diende te worden om zijn verzoek tot herziening om te zetten in een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.2.2. Uit de stukken van het dossier blijkt dat op 23 maart 2005 aan verzoeker twee verschillende beslissingen worden ter kennis gebracht: het ministerieel besluit van 20 augustus 2004 tot terugwijzing van verzoeker en de beslissing van 23 maart 2005 tot weigering van vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten

De aktes van kennisgeving van deze beslissingen vermelden dat deze beslissingen vatbaar zijn voor een verzoek tot herziening bij de minister van Binnenlandse Zaken en voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

Het toen geldende artikel 64 van de vreemdelingenwet voorziet dat een verzoek tot herziening kan worden ingediend tegen het verwerpen van een aanvraag om machtiging tot vestiging en tegen een terugwijzing.

Verzoeker heeft van deze mogelijkheid gebruikt gemaakt. Op 31 maart 2005 dient hij een verzoek tot herziening in van de beslissing van 23 maart 2005 tot weigering van vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Op 1 april 2005 dient verzoeker een tweede verzoek tot herziening in, dit maal zowel tegen de beslissing tot weigering van vestiging van 23 maart 2005 als tegen het ministerieel besluit van 20 augustus 2004 tot terugwijzing van verzoeker.

Het toen geldende artikel 66 van de vreemdelingenwet luidde als volgt:

“Tenzij dit advies reeds vóór de bestreden beslissing werd ingewonnen, moet de Minister alvorens een beslissing te treffen het advies inwinnen van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Is het verzoek tot herziening ontvankelijk, dan moet de Minister het geval opnieuw onderzoeken en een nieuwe beslissing nemen, die in de plaats komt van die waartegen het verzoek werd gericht. De nieuwe beslissing moet met redenen worden omkleed als zij de maatregel handhaaft. De nieuwe beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene, die een afschrift ervan ontvangt. De kennisgeving vermeldt dat de beslissing vatbaar is voor beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State en vermeldt de wettelijke termijn binnen welke dat beroep moet worden ingesteld.”

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het verzoek tot herziening op onbekende datum ontvankelijk werd verklaard en dat advies wordt gevraagd aan de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Op 7 juni 2006 geeft de Commissie van advies voor vreemdelingen zijn advies. Op pagina 3 van dit advies wordt uitdrukkelijk het volgende gesteld:

“De commissie voegde de beide verzoeken tot herziening samen in het belang van een goede rechtsbedeling temeer beide beslissingen werden genomen op grond van bovenvermelde definitieve veroordelingen.”

Hieruit blijkt duidelijk dat de Commissie van advies voor vreemdelingen de twee door verzoeker ingediende verzoeken tot herziening samenvoegt en één advies geeft over het verzoek tot herziening van deze twee beslissingen.

Uit andere stukken van het administratief dossier, meer bepaald een nota van de heer F. Simon, adviseur-generaal, van 24 juli 2006 gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken, blijkt dat ook de Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardt dat het verzoek tot herziening eveneens is gericht tegen de beslissing tot weigering van vestiging.

Er wordt opnieuw gewezen op artikel 66, tweede lid van het toen geldende artikel 66 van de vreemdelingenwet:

“Is het verzoek tot herziening ontvankelijk, dan moet de Minister het geval opnieuw onderzoeken en een nieuwe beslissing nemen, die in de plaats komt van die waartegen het verzoek werd gericht. De nieuwe beslissing moet met redenen worden omkleed als zij de maatregel handhaaft.”

Gezien de verzoeken tot herziening werden samengevoegd en zij twee verschillende bestreden beslissingen betroffen en de verzoeken tot herziening ontvankelijk werden verklaard, moesten er in dit geval twee nieuwe beslissingen worden getroffen.

In casu werd slechts één nieuwe beslissing getroffen: het ministerieel besluit van 21 november 2006 waarbij de uitvoering van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 20 augustus 2004 wordt opgeschort met een proeftijd van vijf jaar tijdens dewelke verzoeker van onberispelijk gedrag dient te zijn, en waarbij het ministerieel besluit van 20 augustus 2004 na verloop van de toegestane proeftijd zal worden opgeheven.

Er werd geen afzonderlijke nieuwe beslissing genomen inzake de aanvraag tot vestiging. De minister of zijn gemachtigde moet dit nog steeds doen. Het verzoek tot herziening is bijgevolg nog niet afgesloten.

Daargelaten de vraag of het niet aangewezen was van de Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuwe beslissing te nemen, kan worden aanvaard dat de Dienst Vreemdelingenzaken, bij gebrek aan een nieuwe beslissing die de procedure van het verzoek tot herziening zou hebben afgesloten, op 13 december 2011 terecht aan verzoeker vraagt om zijn nog steeds hangende verzoek tot herziening ingediend op 31 maart 2005 tegen de weigering tot vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten om te zetten in een annulatieberoep.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang omdat verzoekers echtgenote inmiddels overleden is en gezinshereniging niet kan worden toegestaan in functie van een overleden echtgenote, zodat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker niet tot voordeel kan strekken.

De bestreden beslissing weigert de vestiging aan verzoeker die hij had aangevraagd in functie van zijn huwelijk met een Belgische onderdaan. Deze Belgische onderdaan is overleden op 20 mei 2009.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar G. Debersaques, "Het procesbelang voor administratieve rechtscolleges" in M. Van Damme (ed.), *Het belang in het publiekrechtelijk procesrecht*, Brugge, die Keure, 2011, nrs. 12-14).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Indien de bestreden beslissing zou worden vernietigd, kan aan verzoeker geen machtiging tot vestiging worden toegekend in functie van zijn echtgenote omdat deze inmiddels overleden is. Er is geen referentiepersoon meer. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

De Raad wijst er ten overvloede op dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 december 2011 vaststelt dat de proeffermijn van vijf jaar zoals opgelegd door het ministerieel besluit van 21 november 2006, ten einde is gekomen op 30 november 2011, dat er geen nieuwe feiten werden gepleegd die er op duiden dat verzoeker nog steeds een actueel en ernstig gevaar voor de openbare orde vertegenwoordigt en dat de terugwijzingsmaatregel van verzoeker dan ook automatisch is opgeheven. De *in casu* bestreden beslissing tot weigering van vestiging had als enige rechtsgrond deze inmiddels opgeheven terugwijzingsmaatregel.

3.2. Ambtshalve wordt inzake de tweede bestreden beslissing een exceptie opgeworpen van onontvankelijkheid *ratione materiae*.

De tweede bestreden beslissing is de brief van de Dienst Vreemdelingenzaken van 13 december 2011 gericht tot verzoeker waarin hem wordt gevraagd om, gelet op de gewijzigde wetgeving, zijn verzoek tot herziening om te zetten in een annulatieberoep bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen.

Deze brief werd verstuurd ingevolge artikel 230 van de wet van 15 december 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Artikel 39/1, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Raad is een administratief rechtscollege en is als enige bevoegd om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Deze brief van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin wordt meegedeeld hoe verzoeker zijn nog hangende verzoek tot herziening kan omzetten in een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is geen uitvoerbare administratieve rechtshandeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Deze brief is bijgevolg geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling, zodat het beroep tegen de tweede bestreden beslissing onontvankelijk is *ratione materiae*.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET